

ת"פ 42513/05 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו קוידר

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 42513-05 מדינת ישראל נ' אבו קוידר

לפני	כבוד השופט יניב בן הרוש
בעיני	הנאשינה
	מדינת ישראל
	נגד
	הנאשימים
	יוסף אבו קוידר

גזר דין

רקע

1. ביום 31.10.2022 הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתוון והורשע בעבירות של **פירוק חלקים** מרכיב, לפי סעיף 413(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), **חזקת אגרוף או סכין שלא כדין** לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ו**קשר רפואי לפשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.
2. מעובדות כתוב האישום המתוון, עולה כי עובר ליום 11.2.21 קשר הנאשם קשר עם אחר, פרק גלגול רכב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 11.2.21 בשעה 4:00 הגיעו הנאשם עם האח'r לרחוב רביעי עקיבא בבאר שבע, כשהוא מסתיע ברכב מסווג טויטה קורולה אשר לו חיות הרישוי שלו מקופלות לשם מניעת זיהויו. בmund זה החלו הנאשם והאח'r לפרק גלגולרכב מסווג טויטה קורולה השיר לאמה של הגב' מרום יגאל (להלן: **המתלוננת**). שוטרים שהגיעו למקום בעקבות דיווח המתלוננת למשטרת, זיהו את הנאשם והאח'r נמלטים והחלו במרדף אחריהם. בmund זה החזיק הנאשם ברכב אגרוף.
3. במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה עונשית, ווכם כי הצדדים יטענו באופן פתוח לאחר קבלת תסקير בבקשת ב"כ הנאשם.

תמצית תסקרי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגש שלושה תסקרים.
5. מתסקרו שירות המבחן מיום 5.3.23 ועדו כי הנאשם, בן 23, רוק וסטודנט להנדסת בנין. הנאשם הודה ביצוע העבירה, אם כי בתחילת נטה להשליך על האח'r את האחריות לנסיבות שהביאו אותו לבצע את המעשים. הנאשם מסר כי ביצע את המעשים על רקע סברתו כי מדובר ברכב השיר לאדם עמו התעמת בכביש, ו עקב תחושת איום ממנו ובמלצת בני משפחתו פגע ברכשו מתוך מחשבה שהוא טוביל להפסקת ההתנהבות

עמוד 1

האלימה כלפיו. לדבריו, הפעיל שיקול דעת שגוי וחסר אחריות. הנאשם שיתף כי ביצוע העבירה מהוות מקור לבושה ואשמה וכי ההליך הפלילי הוביל להפקת לקלים והתובנות עצמית. שירות המבחן התרשם מהנאשם כמו שניהל אורח חיים נורמלי ונדער דפוסים עבריניים מושרים, לצד חשיפה מסוימת לעברינות ולעמדות אלימות בסביבת מגוריו. עוד התרשם שירות המבחן מໂקשי של הנאשם לזהות מצביו סיכון והצבת גבולות, כמו גם נטייתו להיגר להתנהגות עוברת חוק, אם כי מצליח לזהות באופן ראשוני את התנהלותו. שירות המבחן התרשם מנזיקות טיפולית לו הביע הנאשם מוטיבציה ועל כן השתתף בסדנא חד יומית להכנה לטיפול ביום 25.1.23. מוחי הסדנא התרשמו כי הנאשם יכול להיות מהליך טיפול. נוכח האמור, ביקש שירות המבחן דחיה על מנת **לבחון השתלבותו בטיפול.**

6. מתקיר שירות המבחן מיום 4.6.23 עולה כי ביום 17.5.23 הנאשם השתלב בקבוצה לצעירים והתיצב בקביעות לכל המפגשים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה רצינות ואחריות ביחס לטיפול וכוכנות להיתרם ממנו, על אף היותו בשלב ראשוני של הטיפול. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו ועורך מאמצים לנוהל אורח חיים תקין. על כן, שירות המבחן המליך על צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 220 שעות. שירות המבחן המליך על הימנעות מהרשעה נוכח התרשומות ממוחייבות הנאשם מהליך טיפול, והואוונטיות אחירות על מעשיו, הפנתה חומרת מעשיו וחישו כי הרשעה פגעה בתחום המקצועי בעtid.

7. מתקיר שירות המבחן מיום 10.12.23 עולה כי הנאשם התיצב בקביעות למפגשים הקבוצתיים והשתתף בהם באופן פעיל, קשוב ודומיננטי. מגורי הטיפול עולה כי הנאשם נתרם מהשתתפותו בקבוצה. שירות המבחן חזר על המלצתו להטלת צו מבחן במהלך ימי השירות בתאום הטיפול, לצד צו של"צ בהיקף של 220 שעות במסגרת מרכז הטניס בבאר שבע. שירות המבחן אף חזר על המלצתו להימנע מהרשעת הנאשם בדיון לאור החשש שהביע בפניהם כי הרשעתו עלולה לפגוע בעtidו המקצועי.

טייעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה הגישה טיעונים בכתב (ה/1) בהם תיארה את העבירות שביצع הנאשם והערכים המוגנים שנפגעו. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת המעשים ועטרה למתחם ענישה הנע בין מסר קצר ועד 12 חודשים מסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנתה לתיקיר שירות המבחן וציינה כי ביצע את המעשים מתוך תחושת נקם ובהשפעת בני משפחתו. עוד ציינה כי הנאשם נמצא בשלבים הראשונים של ההליך הטיפול וכי ניכר שיתוף הפעולה שלו. עם זאת, טענה כי אין מקום לביטול הרשעת הנאשם בהיעדר נזק קונקרטי, ועטרה להثبت עליו עונש ברף התחתון של המתחם, קנס, פיצוי והתחייבות.

9. ב"כ הנאשם הגיע אישור לימודים לפיו הנאשם סטודנט לתואר ראשון בהנדסת בנין (נ/1). ב"כ הנאשם טען כי מדובר במקרה אשר מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. כן ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, בהינתן כברת הדרך המשמעותית שעבר הנאשם הפלילי ובгинנתן הפגיעה הקונקרטית בתעסוקתו של הנאשם, אם יורשו, שלא יוכל לעבוד בחברות. לטענת ב"כ הנאשם, מדובר במידעה חד פעםית של הנאשם שאינו נתועם בעולם העברייני, ונדר עבר פלילי, הוודה ולקח אחירות על מעשיו, הביע חרטה כנה ומאז ביצוע המעשים, לא הסתבר שוב בפלילים.

10. הנאשם התנצל על מעשיו ושיתף כי משקיע בלימודים במטרה להתרנס בסיום לימודיו.

סוגיות אי הרשעה

11. בהתאם לסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, לסעיף 1(2) לפיקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 ולסעיף 71א לחוק העונשין, בית המשפט מוסמך ליתן צו מבחן או צו לשירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

12. בע"פ 2083/2006 כתוב **נגד מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב (3) 337 (להלן: "**הלכת כתב**") נקבע, כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם איןיחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה. זאת, על מנת שלא לפגוע בחובת מצוי הדין עם עבריינים (ראו ע"פ 00/2669 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (17/08/00)) וכן על מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי עונשה אחרים, ראו ע"פ 1082/2006 שורaki נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (06/06/20)).

13. הלכה היא כי על המבקש לבטל את הרשעתו, הנトル להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים. הראשון, הוא שההרשותה תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו. השני, הוא שסוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לבטל את הרשעה מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים וביניהם התועלת שתושג לאינטרס הציבורי-חברתי מההרשעה. (ראו ע"פ 20/4318 מדינת ישראל נ' חסן [פורסם בנבו] (21/04/18)).

14. ברגע לתנאי **הראשון**, נקבע כי על המבקש לבטל את הרשעה, הנトル להוכיח נזק **كونקרטי** כתוצאה מהרשעתו. בرع"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (04.03.13), נקבע כי: "**החויה להציביע על נזק קונקרטי עולה בקנה אחד עם אופיו המצוומצם של החרג שענינו הימנעות מהרשעה**". ברגע לנזק הקשור במקום העבודה, הנトル להציביע על נזק קונקרטי כה מכבד עד כדי כך שנקבע כי: "**אין די בהצעת הסכם עבודה כדי להוכיח כי הרשות המבקשת תשיליך על תעסוקתו העתידית**". (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.11.14)).

15. הנאשם, בענייננו, לא עמד בנトル להוכיח כי יגרם לו נזק קונקרטי מצדיק ביטול הרשעתו. **ראשית**, הפגיעה בשלב זה היא תיאורטית ממשום שהנאשם סטודנט במחלקה להנדסת בניין. **שנייה**, לא הוצאה ראייה לכך שסוג העבודה הרלוונטי בו יעסוק, לו יסרים את לימודיו, יהיה חסום בפניו בשל הרשעתו. **שלישית**, לא הוצאה ראייה לכך שכל סוג העבודה בהם יוכל לעסוק בעל הכשרה מסווג זה, חסומים בפני מי שהורשע. ודוק, כפי שקבע בית המשפט המחויז בעפ"ג 22-09-20722 כוכבי נ' מדינת ישראל: "**נזק קונקרטי אין משמעות בהכרח, שהנאשם לא יכול לעבוד דווקא באותו מקום עבודה שהוא מעוניין לעבוד בו, אלא שלא יכול למצוא כל עבודה המתאימה לננתונו**".

16. משנקבע בפסקה כי אין להידרש לאפשרויות תיאורטיות ברגע לנזק עתידי העולם לנאשם כתוצאה מהרשעתו (רע"פ 5261/18 **דוידוף נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.07.18)), הרי שהנאשם לא עומד בתנאי הראשון שנקבע בהלכת כתב.

17. בוגע לתנאי **השני**, הרי שעלה פניו בשום לב לשילובו של עבירות רכוש והחזקת אגרופן או סכין, הרי שבහיעדר נסיבות **חריגות** אין מקום להימנע בהן מהרשעה. ראו למשל, רע"פ 529/10 **שאלתיאל נ' מדינת ישראל** [פורסם בبنבו] (01.02.10) שם נמנע בית משפט השלום מהרשעת הנאשם שהחזיק סכין ברכבו. בית המשפט המחויז הפך את ההחלטה והרשיע את הנאשם ובית המשפט העליון אישר החלטה זו, וקבע באותו עניין כי מדיניות החומרה בענישה בעבירות אלו אינה אפשרית הימנעוט מהרשעה ובין השאר אף קבע ברוחל בתוך הקטנה כי: "**עزم החזקת הסכין היא שהופכת אותה לזמנה ומדיניות הפסיקה להחומרה בין עבירות אלה אינה מאפשרת יותר על הרשעה**". הדברים נכונים ביותר שtat, שעה שמדובר במין שהחזיק אגרופן ואף ביצע עבירה רכוש מתוכננת ברכב.

18. עיינתי בפסקה של מותב זה, שאליה הפנה הסגנון בטיעוני, ת"פ 19-05-61989 **מדינת ישראל נ' צהיבאן**, אך מצאתי כי נסיבות המקירה שם שונות מעניינו, משום שבאותו עניין היה מדובר למי שביצע עבירה של החזקת סם מסווג כנbowס בנסיבות לא גבואה, וuber הליך שיקום ממושך. באותו עניין השתכנעתי כי הנאשם השתקם ושינה דרכיו בשום לב להיקף הטיפול, משכו, ותוצאתו הסופית ובשים לב לכך כי הוא לא ביצע כל עבירה במהלך ארבעת השנים מאז ביצוע העבירות. עוד שונה הנאשם שם מעניינו, בכך שבאותו עניין הונחה בפני תשתיית ראייתית לפגיעה קונקרטית במקום תעסוקתו של הנאשם.

19. יצוין כי עיקרון השיקום מהוות שיקול אחד נוסף אשר על בית המשפט לקחת בחשבון בין מכלול שיקוליו. ראו למשל רע"פ 189/15 **עומר כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בبنבו] (21.1.15). זאת ועוד על אף הערכת מקצועיתו הרבה, של שירות מבחן הלהקה היא כי האמור בתסקיר "**מהוות המלצה בלבד, ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו**" [ראו למשל: רע"פ 5626/14 **לנקיון נ' מדינת ישראל** [פורסם בبنבו] (2.8.15) וכן רע"פ 4144/15 **אבו אלטיף נ' מדינת ישראל** [פורסם בبنבו] (16.6.15)]. ומשכל זה נאמר, אתן משקל של ממש להליך השיקומי שעבר הנאשם בנסיבות העונש עצמו.

20. אשר על כן, ולא בלב קל, אין לי אלא לבחर את האינטרס הציבורי שבאגנה על שלום הציבור ובהרחתה הרבים, על פני עניינו הפרטני של הנאשם, ולדחות את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

קביעת מתחם העונש הולם

21. בגזרת העונש על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

הערכים המוגנים במידת הפגיעה בהם

22. הרכים החברתיים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם בנסיבות זה הם ערכי השמירה על ביטחון הציבור ותחזות בטחונו והשמירה על קניינו.

23. בע"פ 7890/10 **מליטאת נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (01.11.10) נאמר כי:

"אין צורך להזכיר מילים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, ורק שיקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. בכך מctrף הנזק הכלכלי במעט רחוב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולות ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לעונשה חמירה, לא כל שכן מי שקובת שרצים גדולה מאחריו, לרבות בתחום זה עצמו".

24. עבירות הרכוש בכלל ופריצה לרכב בפרט, הפכו זה מכבר למכת מדינה אשר פוגעת גם בתחומי הביטחון האישי. על כן, עונשה בדמות מאסר מאחריו סורג ובריח נדרשת על מנת להגן על שלום הציבור (בע"פ 08/08/17 **ליי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (21.02.08)).

25. בנוגע לעבירות החזקת אגרופן או סכין הערכיים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה, הם העරר של שמירה על ביטחון הציבור ושלמות גופו.

מדיניות העונשה הנוגנת

26. נקודת המוצא בקביעת העונש הראי למשטי הנאשם היא העונש שקבע החוקק לעבירה פירוק חלקים מרכז הוא 5 שנים ולUBEIRAH חזקת סכין או אגרופן אף הוא 5 שנים. עונש חמור יותר ממრבית UBIRAH התקיפה למיניהם, למדנו על החומרה שמייחס החוקק לעבירה זו.

27. בוחינת מדיניות העונשה הנוגנה בעבירות מסווג אלה מלבדה על מגוון עונשים. הכל בשים לב לניסיבות ביצוע העבירות ובשים לב לסוג החלקים שפורקו מהרכב.

ברע"פ 1705/22 **אלצראיעה נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (14.03.22) נדון עניינו של הנאשם שהורשע עם אחרים בקשר קשור לביצוע פשע בכך שתכננו לגנוב מצברים ממשאיות, פירוק חלקים מרכז, פריצה לרכב בכונה לגנוב, גנבה מרכב והסגת גבול. הנאשם ואחרים פרצו לשתי משאיות חונות באמצעות שבירת חלון, פירקו וגנבו 2 מצברים ורכשו נוספת שנמצא במשאיות. מתחם העונש שקבע בית משפט השלום נع בין 30-12 חודשים בפועל ועל הנאשם נגזרו 16 חודשים מאסר בפועל. ערעור ובקשה רשות ערעור נדחו.

ברע"פ 7787/13 **מסארוה נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (02.02.14) נדחתה בקשה רשות ערעור של המבוקש שהורשע עם הנאשם 1 בפירוק חלקים מרכז בכך שפירקו שני גלגים של רכב ונמלטו משוטרים שהזעקו למקום. מתחם העונשה נקבע בין מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשים בפועל. עונשו של הנאשם 1, בעל עבר פלילי, נגזר ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות ועונשו של המבוקש, בעל עבר פלילי מכבד, נגזר ל-10 חודשים מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי. בית המשפט המחויז הփита חדש אחד מעונייני הנאשם שנגזרו על הנאשםם בבית משפט השלום.

בעפ"ג 16-16 65841-03 **שצרבן נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (19.5.16) נדחה ערעור על הרשעתו וחומרת

עונשו של נאש שהורשע בפирוק חלקיים מרכיב בצוותא, בכך שהצד יד עם אחרים בכובע גרב וכפפות, פירק צמיגים של רכבו ויקש להתקין ברכבו של אחד הנאים, ומשהgia רכבו ביחסו למקום נמלט ברכבו עמו הגיעו למקום. מתחם העונש נקבע בין 3-8 חודשים מאסר בפועל ועונשו של הנאשם נגזר לחודשים מאסר בעבודות שירות תוך חריגה ממתחם העונש ההולם.

28. בנוגע למדיניות הענישה בעבירות של החזקת סכין או אגרוף, מצאתן לנכון לציין את רע"פ 9400/**900 מועטי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.11.08), שם דחה בית המשפט העליון ערעור על עונש של חודשיים מאסר בפועל שהוטלו על מי שהורשע בהחזקת סכין והיה נעדר עבר פלילי. בעפ"ג (חיפה) 22700-05-11 **מדינת ישראל נ' נימר ואוח'** [פורסם בנבו] (13.07.11), החמיר בית המשפט בערעור והפר החלטה של בית משפט השלים שגזר עונש של מאסר מוגנה וקנס על הנאשם שהחזיק בסכין, והשית עליו עונש של חודשיים מאסר. בע"פ (מרכז) 34814-03-21 **מן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (09.01.22), נקבע לעבירת החזקת הסכין מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות. בת"פ (שלום רملיה) 19-03-2019 **מדינת ישראל נ' ג'רשי** [פורסם בנבו] (04.03.21) שם נקבע מתחם הנע ממאסר על תנאי ועד 7 חודשים מאסר בפועל בעניינו של מי שהחזיק ברכבו להב של סכין.

הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה להחלטה בת.פ. זה, הפניה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון זה. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

29. בבחינת הנסיבות הקשורות לעבירה שקלתי את הנתונים הבאים:
מדובר למי שביצעו את המיעדים עם אחר במסגרת קשירת קשר לפרק גלגלים של הרכב. המיעדים בוצעו לאחר תכנון במסגרת קשירת הקשר ומשהgia בשעת לילה מאוחרת לעיר באור שבע בעוד שמתגורר בפרוור. הנאשם הסתיע ברכב לביצוע המיעדים כאשר לוחיות הרישוי של הרכב מוקופלים על מנת להקשות על זהויות ולהקל על הימלטותם בעת הצורך, וכך שakan נמלטו מהמקום בעת הגעת נידת המשפט לאחר שהזעקה על ידי המתлонנת. אם כך לא די, הנאשם אף החזיק ברכבו אגרוף, בשם לב לפוטנציאל הנזק הגלום בהחזקתו וביתר שאת ביצוע עבירה רכוש נלוית.

לצד האמור, אף ביצוע המיעדים לא מעיד על תחכם רב ולא נגרם נזק רכושי חמור ממשדבר בפирוק של גלגל הרכב, מבלילו להמעט בחומרת המיעדים.

לענין הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, אלו לא פורטו בכתב האישום, אם כי מتسקיר שירות המבחן נלמד כי בוצעו בהשפעת בני משפחתו לבצע פעולה נקם לאחר שהתעמת עם אדם אחר בכביש וחש מאויים ממנו. 30. נוכח האמור, מצאתן כי מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני-نمוך.

31. לאחר שבחןתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאינו קובע כי מתחם הענישה הרואית נע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ועד 9 חודשים מאסר בפועל.

סיטה ממתחם העונש ההולם להחלטה בת.פ. זה, הפניה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון זה. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

32. על הנאשם המבקש לסתות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטול להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי
עמוד 6

משמעותי (רע"פ 1705/22 **אלצראיפה נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (14/03/22)). כידוע, הלכה היא כי "לא בכל מקרה שבו תהליך טיפול מתקדם בכיוון חייבי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד, שאחרת בא החיריג ומורוקן את הכלל מתוכן" (ע"פ 7757/21 **מרזוקי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (24/05/22)).

33. במסגרת המבחנים שנקבעו בפסקה לחריגה מטעמי שיקום, נקבע כי בית המשפט יסקול את: "המוטיבציה שהפגין האדם שהשתקם, הлик של גמילה מהתמכרות שהוא עובר, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפולים שונים אינדיקטיבות לשינוי عمוק בהתנהגות ובדרכ החלטה, הבעת חרטה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נגבי העבירה". ראו ע"פ 1229/19 **סלומינסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (19.1.7.19). וכן ראו ע"פ 17/6637 **קרנדל נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (18.4.18).

34. בעניינו, מצאתי כי הנאשם השתלב במסגרת טיפולית קבוצתית ומשתתף ביציבות במפגשים הקבוצתיים מזה שבעה חודשים. נלמד כי הנאשם משתתף דומיננטי ונראה כי נתרם מהליך הטיפול. כמו כן, הנאשם לוקח אחריות על מעשי ו מביע חרטה ובואה על התנהגותו. על אף שה הנאשם טרם סיים את השתתפותו בקבוצה ועל אף שלא נקבע כי מדובר במסגרת טיפולית יהודית, נוכח טיב העבירות, נסיבותיו המיעילות של הנאשם, אשר ניהל חיים נורמטיביים לאור כל חייו, לפני ביצוע העבירה והן לאחריה ומעולם לא ריצה מסר, ובנסיבות בהן עבר הлик טיפול ונתרם ממנו, ועל מנת לעודד אותו להמשיך בלימודי האקדמיים, מצאתי כי ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם כך שתחתיתו תהא מסר על תנאי תחת מסר קצר.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

35. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה:

מדובר בנายג צער ונעדך עבר פלילי.

ה הנאשם הודה במילויו לו והגמ שבתחילתה נתה להליך אחריות על אחרים, עם התקדמות הליך הטיפול נטל אחריות מלאה על מעשיו.

שירות המבחן התרשם מהיעדר דפוסים עבריים וממאציו לנוהל אורח חיים נורטטיבי, הן בתחום המוצע בהיותו סטודנט להנדסת בנין, והן בתחום האישי בשילובו בקבוצה טיפולית. שירות המבחן התרשם כי על אף היותו בשלבים ראשוניים בקבוצה, הנאשם גילה אחריות ו责任心ות ביחס להליך הטיפול, וכי יכול להוירם ממנו.

שקלתי את חלוף הזמן מביצוע המעשים בשנת 2021 ורק שלא הסתבר שוב בפלילים.

36. לאחר בחינת כלל השיקולים, התרשםתי כי יש לקבוע עונש צופה פני עתיד בלבד.

סוף דבר

37. אשר על-כן, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הללו:

- א. 2 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שהנאשם לא יבצע עבירה רכוש מסווג עוון.
 - ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שהנאשם לא יבצע עבירה רכוש מסווג פשע.
 - ג. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שהנאשם לא יבצע עבירה החזקת סכין.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 4,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה רכוש. התחייבות זו תהיה בתוקף לשנתיים מהיום. לא תחתם ההתחייבות בתוך 10 ימים, "יאסר הנאשם למשך חמישה ימים לשם כפיה חתימה על ההתחייבות.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ד, 11 דצמבר 2023, בנסיבות הצדדים.

חתימה